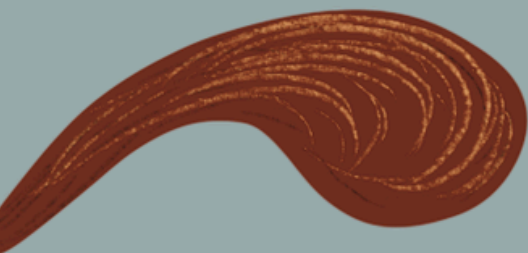

DE EEKHOORN

EN

DE OCTOPUS

Er was eens een
eekhoorn heel druk
en fijn
die vond haar bos
veel te klein
Ze vroeg zich af: is er
nou echt niet meer
dan al dat gehups,
gespring en ge-eikel
maar weer?

Het maakte haar moe, boos
weliswaar
en ze beseftte: op deze
manier is het leven te zwaar.
En dus zei ze gedag aan de
bomen,
en gedag aan het gras
en volgde haar dromen,
benieuwd wat meer er nog
was.

Ze ging op tocht en kwam niet veel later,
bij een héle grote plas water.

Verhip, dacht ze, ik heb geen kieuwen, geen schubben en kan niet
tegen al dat nat!

Maar, ze zou geen eekhoorn zijn als ze niet heel snel, een oplossing
had.

Ze zette zich neer en breide verwoed,
een duikpak en duikbril voor haar harige snoet.

Een, twee en húps
daar dook ze in de zee!
en al gauw zwom er
een heel gek diertje
met haar mee.

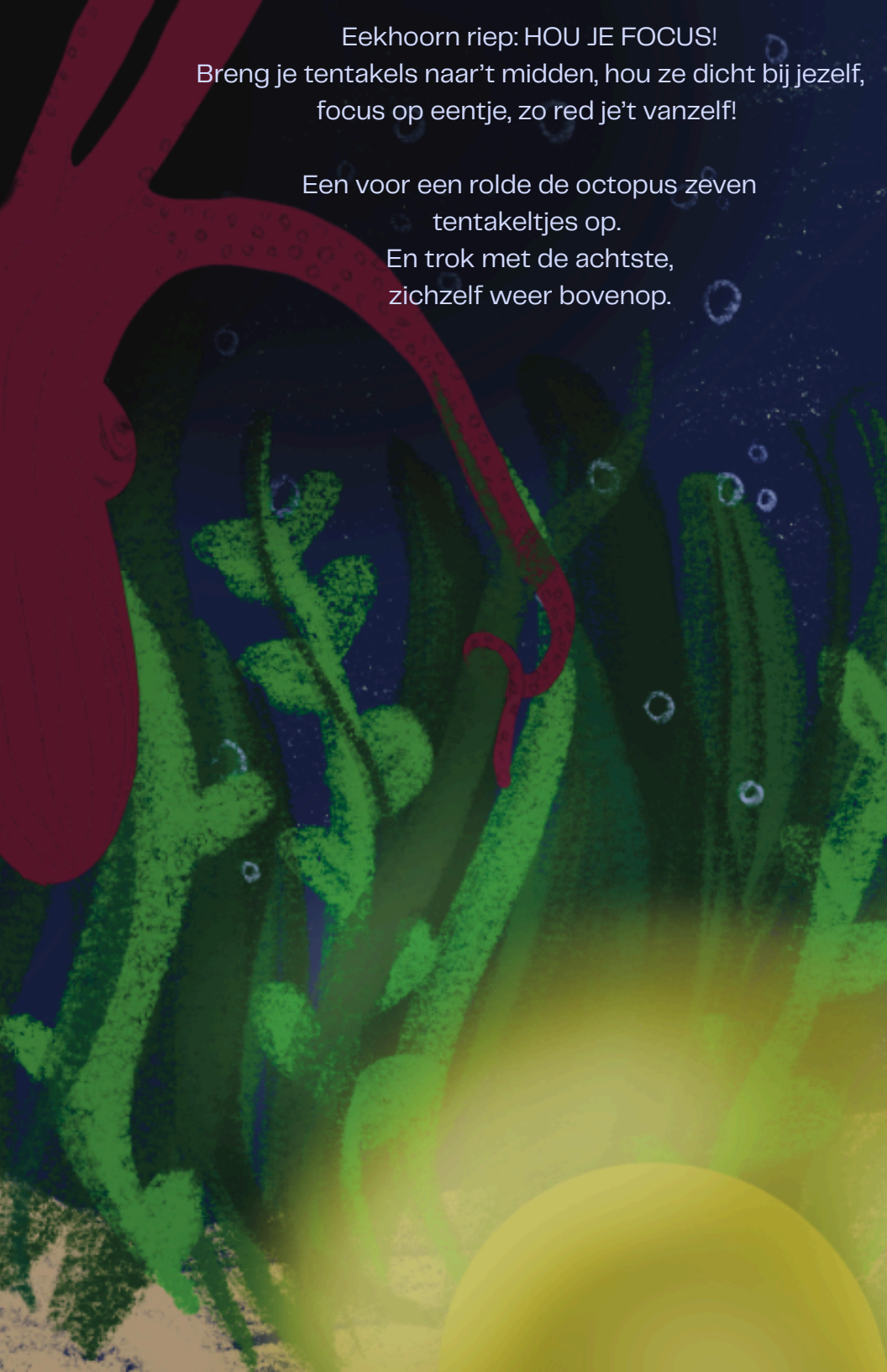
Ze had er wel eens van
gehoord, van zo'n
soepel wezen met
acht poten, dat heel
erg fluks een pot inkt
kon uitstoten.

Al snel zagen ze een schittering
daar beneden in de zee
en na enige aarzeling
doken ze de diepte in, met hun twee.

An illustration of an octopus with long, flowing tentacles in shades of purple and red, set against a dark background. A beam of light from a flashlight illuminates the scene, creating a gradient from yellow to green. The flashlight is visible on the left side, and the octopus's head is partially visible on the right.

Ze vonden een gouden bal, in het wier
verweven
en gemotiveerd als altijd zei de Octopus: "oh
leuk, dat fix ik wel even!"
Met twee armen ging ze 't wier te baas,
een derde hulde hen in een veilige waas.
Vier en vijf richtten een zaklamp bij,
Zes verzamelde eten, zeven blies bellen
voor de rust,
terwijl acht een verbaasde zeeslak sust.
Maar uiteraard, dat was teveel, en voor ze 't
wist hing ze ondersteboven.
en in die wervelwind,
leek haar motivatie en kracht uit te doven.

Eekhoorn riep: HOU JE FOCUS!
Breng je tentakels naar't midden, hou ze dicht bij jezelf,
focus op eentje, zo red je't vanzelf!

Een voor een rolde de octopus zeven
tentakeltjes op.
En trok met de achtste,
zichzelf weer bovenop.

Eekhoorn riep: HOU JE FOCUS!
Breng je tentakels naar't midden, hou ze dicht bij jezelf,
focus op eentje, zo red je't vanzelf!

Een voor een rolde de octopus zeven
tentakeltjes op.
En trok met de achtste,
zichzelf weer bovenop.

Ze vonden een gouden bal, in het wier
verweven

en gemotiveerd als altijd zei de Octopus: "oh
leuk, dat fix ik wel even!"

Met twee armen ging ze 't wier te baas,
een derde hulde hen in een veilige waas.

Vier en vijf richtten een zaklamp bij,

Zes verzamelde eten, zeven blies ballen
voor de rust.

terwijl acht een verbaasde zeëslak sust.

Maar uiteraard, dat was teveel en voor ze 't
wist hing ze ondersteboven.

en in die werwelwind,
leek haar motivatie en kracht uit te doven.

An illustration of an underwater scene. In the top right corner, the reddish-brown tail of a beaver is visible, pointing downwards. In the bottom left corner, a large, dark purple, ribbed fin or tail of an octopus is visible, pointing upwards. The background is a mix of green and blue wavy patterns, suggesting water movement, with several small white bubbles scattered throughout.

“Dankje”, zei de octopus, “nu weet ik het weer:
met wat focus en hulp
is er minder kans op zeer.”

“Juist”, zei de eekhoorn en ‘zwieps!’, met haar staart als zwaard,
was het wier niets meer waard.

“Je eigen kracht is ‘t enige dat je hebt.

Maar, zo heb ik gemerkt: ik kan het ook niet meer aan,
om altijd te geven en blijven gaan.

Soms eens verdwijnen,

gekkigheid en lust,

is vanaf nu

iets waar ik vaker in berust.”

“Mooi”, zei de octopus, “als we daar in willen blijven geloven,
moet die bal naar boven.
Zullen we dan maar samen,
een plan beramen?”

“Wel”, ontvouwde de eekhoorn ‘r plan:
“ik weet hoe te werken en hoe snel te gaan,
en dankzij jouw souplesse zullen we snel weer boven staan.
Maak van je lijf een zachte kom. Ik kruip in jou, hou je tentakels stil,
dan gebruik ik mijn staart
als krachtige aandrijvingspil.”

En zo gingen,
samen vervlochten,
in een stroom van zacht
geloven,
een eekhoorn en octopus
weer naar boven.

En zo gingen,
samen vervlochten,
in een stroom van zacht
geloven,
een eekhoorn en octopus
weer naar boven.